

Grozījumi:

01.06.2000. likums / LV, 230/232, 20.06.2000.; Ziņotājs, 13, 13.07.2000. / Stājas spēkā 01.07.2001.
11.10.2001. likums / LV, 156, 31.10.2001.; Ziņotājs, 22, 22.11.2001. / Stājas spēkā 01.01.2003.
15.03.2007. likums / LV, 51, 27.03.2007.; Ziņotājs, 9, 10.05.2007. / Stājas spēkā 10.04.2007.
16.10.2008. likums / LV, 162, 17.10.2008.; Ziņotājs, 22, 27.11.2008. / Stājas spēkā 18.10.2008.
12.02.2009. likums / LV, 27, 18.02.2009.; Ziņotājs, 6, 26.03.2009. / Stājas spēkā 19.02.2009.
04.06.2009. likums / LV, 96, 19.06.2009.; Ziņotājs, 14, 23.07.2009. / Stājas spēkā 20.06.2009.
16.12.2010. likums / LV, 205, 29.12.2010. / Stājas spēkā 01.01.2011.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Noguldījumu garantiju likums

(Likuma nosaukums 11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **garantētais noguldījums** — noguldījumu piesaistītāja klienta kontā esošie naudas līdzekļi jebkurā valūtā, kuri noguldījumu piesaistītājam ir jāatmaksā saskaņā ar likuma vai līguma noteikumiem;

2) **garantētā atlīdzība** — naudas summa, ko noguldījumu nepieejamības gadījumā izmaksā šajā likumā noteiktajā kārtībā un apmērā;

3) **kopīgais noguldījums** — garantētais noguldījums, kuru kopīgi izdarījušas divas vai vairākas personas vai tiesības uz kura izmantošanu divām vai vairākām personām ir nostiprinātas ar noguldījumu piesaistītāju rakstveidā noslēgtajā līgumā, izņemot noguldījumu, kuru izdarījušas fiziskās personas kā personālsabiedrības biedri vai tādas līdzīgas personu apvienības biedri (dalībnieki), kurai nav juridiskās personas statusa;

4) **noguldījumu piesaistītājs** — Latvijā reģistrēta banka, krājaizdevu sabiedrība, ārvalstu bankas filiāle Latvijā, Eiropas Savienības dalībvalsts (turpmāk — dalībvalsts) bankas filiāle Latvijā, kura normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā piedalās noguldījumu garantiju fondā;

5) **noguldījumu nepieejamība** — noguldījumu piesaistītāja nespēja izmaksāt noguldījumus, ja ir iestājies vismaz viens šajā punktā minētais apstāklis vai vairāki šādi apstākļi neatkarīgi no šo apstākļu iestāšanās secības:

a) tiesa pasludinājusi noguldījumu piesaistītāju par maksātnespējīgu,

b) Finanšu un kapitāla tirgus komisija (turpmāk — Komisija) ir anulējusi atļauju (licenci) kredītiestādes vai krājaizdevu sabiedrības darbībai,

c) cits gadījums, kad Komisija ir konstatējusi, ka noguldījumu piesaistītājs nespēj izmaksāt noguldītājam garantēto noguldījumu, un pieņēmusi lēmumu par noguldījumu nepieejamības iestāšanos;

6) **noguldītājs** — persona, kam ir garantētais noguldījums noguldījumu piesaistītājā;

7) **noguldījumu garantiju fonds** — mantas kopums, kuru veido šā likuma 7.pantā minēto subjektu iemaksas un kura pārvaldīšanu nodrošina Komisija.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. un 04.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 20.06.2009.)

2.pants. (1) Šā likuma mērķis ir noteikt garantiju vispārīgos principus attiecībā uz noguldījumiem noguldījumu piesaistītājos, kā arī noguldījumu garantiju fonda veidošanas, pārvaldīšanas un izlietošanas kārtību.

(2) Šā likuma noteikumi ir attiecināmi uz:

1) Latvijā reģistrētām bankām un to filiālēm, krājaizdevu sabiedrībām, kā arī ārvalstu banku filiālēm Latvijā;

2) dalībvalstīs reģistrētu banku filiālēm Latvijā, ja šo valstu normatīvie akti paredz noguldījumu garantēšanu banku filiālēs citās valstīs, ieskaitot Latviju, taču neaptver visus šajā likumā paredzētos garantētos noguldījumus vai garantētā atlīdzība ir mazāka par šajā likumā noteikto un attiecīgā banka ir informējusi Komisiju par vēlni piedalīties Latvijas noguldījumu garantiju fondā.

(3) *(Izslēgta ar 04.06.2009. likumu.)*

(3¹) Ja šā likuma noteikumi attiecināmi uz dalībvalstī reģistrētu banku filiālēm Latvijā, noguldījumu nepieejamība iestājas ar brīdi, kad šāda nepieejamība ir iestājusies atbilstoši attiecīgās dalībvalsts normatīvajiem aktiem.

(4) Šā likuma noteikumi nav attiecināmi uz:

1) Eiropas Savienības dalībvalstīs reģistrētu banku filiālēm Latvijā, ja šo valstu normatīvie akti paredz noguldījumu garantēšanu banku filiālēs ārvalstīs, ieskaitot Latviju, un aptver visus šajā likumā paredzētos noguldījumus, turklāt garantētā atlīdzība nav mazāka par šajā likumā noteikto garantēto atlīdzību;

2) *(izslēgts ar 04.06.2009. likumu.)*

(4¹) Komisijai ir tiesības noslēgt sadarbības līgumu ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi, kas ir atbildīga par noguldījumu garantiju sistēmu šajā valstī. Līgumā var paredzēt ar noguldījumu garantiju sistēmas darbību saistītas informācijas apmaiņas kārtību, garantētās atlīdzības apmēru, kas noguldītājam izmaksājams saskaņā ar šā likuma un attiecīgās dalībvalsts tiesību normām, kā arī garantētās atlīdzības izmaksas kārtību. Līgumā paredzētās garantētās atlīdzības apmērs un izmaksas kārtība nedrīkst pasliktināt noteikumus, kas garantētās atlīdzības izmaksai noteikti šajā likumā.

(5) Šā likuma noteikumi nav attiecināmi uz bankām vai krājaizdevu sabiedrībām, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai atzītas par likvidējamām, maksātnespējīgām vai bankrotējušām.

(6) Lēmumu par noguldījumu nepieejamības iestāšanos šā likuma 1.panta 5.punkta "c" apakšpunktā paredzētajā gadījumā Komisija var pieņemt piecu darbdienu laikā no dienas, kad tā konstatējusi noguldījumu piesaistītāja nespēju izmaksāt garantēto noguldījumu.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. un 04.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 20.06.2009.)

3.pants. (1) Neatkarīgi no noguldījuma izdarīšanas dienas garantētā atlīdzība vienam noguldītājam par noguldījumu piesaistītājā izdarīto noguldījumu ir garantētā noguldījuma apmērā, bet ne vairāk kā 100 000 *euro*, kas pārreķināti latos saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas kursu dienā, kad iestājas noguldījumu nepieejamības gadījums.

(2) Ja noguldītājam vienā noguldījumu piesaistītājā ir vairāki garantētie noguldījumi, visus viena noguldītāja garantētos noguldījumus summē un uzskata par vienu garantēto noguldījumu.

(3) Noguldītāja tiesības uz garantēto atlīdzību un tās viņa saistības pret noguldījumu piesaistītāju, kuru izpildes termiņš iestājas līdz dienai, kad iestājusies noguldījumu nepieejamība, tiek savstarpēji dzēstas ar ieskaitu, un to ņem vērā, aprēķinot garantēto atlīdzību.

(4) Garantētā atlīdzība par kopīgo noguldījumu tiek izmaksāta katrai kopīgo noguldījumu izdarījušai personai atbilstoši tās noguldījuma daļai, kas noteikta ar noguldījumu piesaistītāju noslēgtajā līgumā. Ja katras personas daļa kopīgajā noguldījumā nav noteikta, kopīgais noguldījums sadalāms vienlīdzīgās daļās.

(5) Garantēto atlīdzību izmaksā latos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.10.2001., 15.03.2007., 16.10.2008., 12.02.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

II nodaļa Noguldījumu garantiju fonds

(Nodaļas nosaukums 11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

4.pants. Komisija nodrošina līdzekļu uzkrāšanu noguldījumu garantiju fondā, noguldījumu garantiju fonda pārvaldīšanu un garantētās atlīdzības izmaksu, kā arī īsteno kreditoru prasījuma tiesības pret noguldījumu piesaistītāju izmaksātās garantētās atlīdzības apmērā.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

5.pants. Noguldījumu garantiju fonda līdzekļu uzkrāšanu un garantētās atlīdzības izmaksu uzrauga Komisijas konsultatīvā finansu un kapitāla tirgus padome.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

6.pants.

(Izslēgts ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

7.pants. Noguldījumu garantiju fondu veido:

- 1) noguldījumu piesaistītāja maksājumi šajā likumā noteiktajā apjomā un kārtībā;
- 2) vienreizēja iemaksa no valsts budžeta;
- 3) vienreizēja Latvijas Bankas iemaksa.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.10.2001. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

8.pants. (1) Banka un ārvalstu bankas filiāle mēneša laikā pēc tam, kad saņēmusi atļauju (licenci) kredītiestādes darbībai, izdara noguldījumu garantiju fondā vienreizēju sākotnējo iemaksu latos 1,5 procentu apmērā no sākotnējā kapitāla, bet krājaizdevu sabiedrība mēneša laikā pēc tam, kad saņēmusi atļauju (licenci) krājaizdevu sabiedrības darbībai, izdara noguldījumu garantiju fondā vienreizēju sākotnējo iemaksu 100 latu apmērā.

(2) Noguldījumu piesaistītājs reizi ceturksnī veic noguldījumu garantiju fondā maksājumu, kura apmērs ir 0,05 procenti no garantēto noguldījumu vidējā atlikuma noguldījumu piesaistītājā iepriekšējā ceturksnī. Komisija nosaka konkrēta noguldījumu piesaistītāja maksājumam piemērojamo korekcijas koeficientu. Nosakot maksājumam piemērojamo korekcijas koeficientu, Komisija ņem vērā noguldījumu piesaistītāja kapitāla pietiekamības, likviditātes un lielo riska darījumu rādītājus, kā arī noguldījumu piesaistītāja kredītportfeļa kvalitāti iepriekšējā kalendārā gadā. Maksājumu noguldījumu garantiju fondā, piemērojot tam korekcijas koeficientu, nedrīkst samazināt vairāk par 25 procentiem un nedrīkst palielināt vairāk par 40 procentiem. Noguldījumu piesaistītājs maksājumus veic latos.

(2¹) Komisija nosaka kārtību, kādā aprēķināmi noguldījumu piesaistītāja maksājumi noguldījumu garantiju fondā, kā arī līdz katra gada 1.martam informē noguldījumu piesaistītāju par tā maksājumam piemēroto korekcijas koeficientu. Ja noguldījumu piesaistītājs pārsūdz Komisijas lēmumu par tā maksājumam piemēroto korekcijas koeficientu, līdz galīgā lēmuma pieņemšanai tiesā noguldījumu piesaistītājs veic maksājumu 0,05 procentu apmērā no garantēto noguldījumu vidējā atlikuma noguldījumu piesaistītājā iepriekšējā ceturksnī.

(2²) Dalībvalsts bankas filiālei, kas piedalās noguldījumu garantiju fondā šā likuma 2.panta otrās daļas 2.punktā minētajā gadījumā, maksājums noguldījumu garantiju fondā nosakāms 0,05 procentu apmērā no tiem noguldījumiem, kurus šī filiāle ir piesaistījusi un par kuriem būtu izmaksājama garantētā atlīdzība.

(3) Maksājumi noguldījumu garantiju fondā netiek veikti par:

- 1) centrālo banku un noguldījumu piesaistītāju noguldījumiem;
- 2) finansu iestāžu noguldījumiem;
- 3) to institūciju noguldījumiem, kuras tiek finansētas no valsts budžeta vai pašvaldību budžetiem;
- 4) tranzītfondiem (saistības pret Latvijas Republikas valdību, kuras izriet no kredītiestādei piešķirtajiem speciālajiem fondiem tranzītkredītu izsniegšanai).

(4) Noguldījumu piesaistītājs veic maksājumus noguldījumu garantiju fondā līdz brīdim, kad iemaksātā summa sasniedz apmēru, kas nodrošina likumā garantētās atlīdzības izmaksu tiem šā noguldījumu piesaistītāja noguldītājiem, kuriem saskaņā ar likumu ir tiesības uz šādu atlīdzību. Ja noguldījumu piesaistītājam garantētās atlīdzības izmaksām ir nepieciešami lielāki līdzekļi, tas atjauno maksājumus noguldījumu garantiju fondā.

(5) Noguldījumu piesaistītāja maksājumi noguldījumu garantiju fondā ir iekļaujami noguldījumu piesaistītāja izdevumos.

(6) Pēc tam, kad noguldītājiem izmaksāta garantētā atlīdzība, Komisijai nolūkā nodrošināt pietiekamu līdzekļu uzkrāšanu noguldījumu garantiju fondā ir tiesības palielināt uz termiņu līdz vienam gadam noguldījumu piesaistītājiem saskaņā ar šā panta otro, 2.¹ vai 2.² daļu piemēroto maksājumu apmēru. Maksājumu noguldījumu garantiju fondā nedrīkst palielināt vairāk kā divas reizes.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.06.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

9.pants. Garantēto noguldījumu vidējo atlikumu iepriekšējā ceturksnī aprēķina kā attiecīgā ceturkšņa triju mēnešu pārskatos par garantētajiem noguldījumiem uzrādīto garantēto noguldījumu atlikumu vidējo aritmētisko lielumu, ievērojot šā likuma 8.panta trešajā daļā noteikto.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.10.2001. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

10.pants. (1) Noguldījumu piesaistītājs līdz katra ceturkšņa pirmā mēneša 20.datumam veic maksājumus noguldījumu garantiju fondā šā likuma 8.pantā noteiktajā apmērā, ieskaitot līdzekļus kontā Latvijas Bankā.

(2) Noguldījumu piesaistītāja maksājumi noguldījumu garantiju fondā nav uzskatāmi par Komisijas saistībām pret noguldījumu piesaistītāju un nav atmaksājami.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 20.06.2009.)

11.pants. Noguldījumu piesaistītājam ir pienākums Komisijas padomes noteiktajā kārtībā un termiņā iesniegt Komisijai ceturkšņa pārskatu par garantētajiem noguldījumiem.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

12.pants. (1) Noguldījumu piesaistītājam ir pienākums aprēķināt un samaksāt soda naudu par summām, kas noteiktajā termiņā nav iemaksātas noguldījumu garantiju fondā. Šī soda nauda iemaksājama kontā Latvijas Bankā.

(2) Soda nauda par summām, kas noteiktajā termiņā nav iemaksātas noguldījumu garantiju fondā, ir 0,05 procenti no termiņā nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu. Soda nauda aprēķināma par laiku, par kuru noguldījumu piesaistītājs nav veicis aprēķināto katra ceturkšņa maksājumu.

(3) Ja dalībvalstī reģistrētas bankas filiāle Latvijā vai ārvalstī reģistrētas bankas filiāle Latvijā nokavējusi noteikto maksājuma termiņu vairāk par 30 dienām, Komisija nekavējoties par to informē attiecīgā noguldījumu piesaistītāja uzraudzības institūciju.

(4) Ja noguldījumu piesaistītājs 30 dienu laikā pēc likumā noteiktā termiņa nav pilnā apmērā veicis maksājumu

noguldījumu garantiju fondā, Komisija brīdina noguldījumu piesaistītāju par izslēgšanu no dalības noguldījumu garantiju fondā.

(5) Ja noguldījumu piesaistītājs 12 mēnešu laikā pēc tam, kad Komisija izteikusi brīdinājumu par izslēgšanu no dalības noguldījumu garantiju fondā, nav pilnā apmērā veicis maksājumu noguldījumu garantiju fondā, Komisija izslēdz noguldījumu piesaistītāju no dalības noguldījumu garantiju fondā.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 20.06.2009.)

13.pants. (1) Noguldījumu garantiju fondu izlieto garantēto atlīdzību izmaksām, ar garantēto atlīdzību izmaksu organizēšanu no valsts budžeta likumā noteikto garantēto atlīdzību izmaksai aizdoto līdzekļu atmaksai, kā arī samaksai pārvaldītājam, ja saskaņā ar šā panta otro daļu noguldījumu garantiju fonda pārvaldīšana nodota citam pārvaldītājam. Noguldījumu garantiju fondu pārvalda saskaņā ar Komisijas padomes apstiprinātajiem noteikumiem. Noguldījumu garantiju fonda līdzekļus glabā kontā Latvijas Bankā.

(2) Saskaņā ar Komisijas padomes lēmumu noguldījumu garantiju fonda pārvaldīšanu, noslēdzot attiecīgu līgumu, var nodot citam pārvaldītājam.

(3) Ienākumus (augļus), kas iegūti, pārvaldot noguldījumu garantiju fondu, ieskaita šajā fondā.

(4) Noguldījumu garantiju fonda līdzekļus aizliegts izmantot šajā likumā neparedzētiem mērķiem. Citus Komisijas līdzekļus, kas nav noguldījumu garantiju fonda līdzekļi, aizliegts izmantot garantētās atlīdzības izmaksām.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

13.¹ pants. (1) Noguldījumu piesaistītājs savos grāmatvedības reģistros pastāvīgi nodrošina informāciju par visiem noguldītājiem, kuriem ir tiesības uz garantēto atlīdzību saskaņā ar šā likuma noteikumiem, un garantētās atlīdzības apmēru. Informāciju atjauno vismaz reizi dienā tā, lai grāmatvedības reģistri atspoguļotu aktuālo garantētās atlīdzības apmēru.

(2) Komisija izdod normatīvos noteikumus, kuros nosaka par garantēto atlīdzību tai sniedzamās informācijas apjomu, prasības attiecībā uz šīs informācijas apkopošanu un tās iesniegšanas kārtību.

(04.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.06.2009. Pants stājas spēkā 01.01.2010. Sk. Pārejas noteikumus.)

III nodaļa Garantētās atlīdzības izmaksas

(Nodaļas numerācija grozīta ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

14.pants. (1) Garantēto atlīdzību izmaksā noguldītājam, kuram atbilstoši šā likuma noteikumiem ir tiesības uz garantētās atlīdzības saņemšanu. Garantētās atlīdzības izmaksas nosakāmas atbilstoši informācijai, kāda ir noguldījumu piesaistītāja grāmatvedības reģistros noguldījumu nepieejamības iestāšanās dienā. Noguldītājam nav nepieciešams iesniegt noguldījumu piesaistītājam iesniegumu un citus dokumentus, kas pamato noguldītāja tiesības uz garantēto atlīdzību.

(2) Noguldījumu piesaistītājs sagatavo to noguldītāju sarakstu, kuriem izmaksājama garantētā atlīdzība. Sarakstā iekļauj noguldītājus, kuriem atbilstoši šā likuma noteikumiem ir tiesības uz garantēto atlīdzību, un ietver informāciju, kāda tā ir dienā, kad iestājusies noguldījumu nepieejamība. Noguldījumu piesaistītājs sarakstu iesniedz Komisijai ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc noguldījuma nepieejamības iestāšanās.

(3) Komisija vai tās pilnvarota persona garantētās atlīdzības izmaksas noguldītājiem veic saskaņā ar šā panta otrajā daļā minēto sarakstu.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

14.¹ pants. (1) Ja Komisija, noguldījumu piesaistītājs, tā pilnvarnieks, administrators vai likvidators konstatē, ka garantētā atlīdzība izmaksāta personai, kurai saskaņā ar šā likuma noteikumiem nebija tiesību uz garantēto atlīdzību vai arī tā izmaksāta lielākā apmērā, personai ir pienākums atmaksāt nepamatoti izmaksāto garantēto atlīdzību atbilstoši Komisijas, noguldījumu piesaistītāja, tā pilnvarnieka, administratora vai likvidatora pieprasījumam.

(2) Ja persona šā panta pirmajā daļā paredzēto izmaksāto atlīdzību brīvprātīgi neatmaksā, Komisijai, noguldījumu piesaistītājam, tā pilnvarniekam, administratoram vai likvidatoram ir pienākums celt prasību par minēto līdzekļu atmaksu.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

15.pants. (1) Ja Noguldījumu garantiju fondā nepietiek līdzekļu garantētās atlīdzības izmaksu veikšanai saskaņā ar šo likumu, Komisija nekavējoties informē par to Finanšu ministriju. Valsts budžeta līdzekļi likumā noteikto garantēto atlīdzību izmaksai Noguldījumu garantiju fondā trūkstošo līdzekļu nodrošināšanai tiek piešķirti, ievērojot Likumā par budžetu un finanšu vadību noteikto kārtību. Finanšu ministrija nodrošina likumā noteiktās garantētās atlīdzības izmaksai piešķirto valsts budžeta līdzekļu pieejamību Noguldījumu garantiju fondam tā, lai garantētās atlīdzības izmaksas tiktu veiktas šā likuma 20.¹ pantā noteiktajā termiņā.

(2) Garantēto atlīdzību izmaksām no valsts budžeta aizdotos naudas līdzekļus Komisija atmaksā no Noguldījumu garantiju fonda.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

16.pants. Pēc tam, kad noguldītājiem izmaksāta garantētā atlīdzība, Komisija izmaksātās garantētās atlīdzības apmērā iegūst prasījuma tiesības pret noguldījumu piesaistītāju. Noguldījumu piesaistītājs sedz prasījumu saskaņā ar Komisijas iesniegto aprēķinu. Regresa kārtībā iegūtie līdzekļi ieskaitāmi Noguldījumu garantiju fondā.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

17.pants. Garantētā atlīdzība netiek izmaksāta par:

- 1) centrālo banku un noguldījumu piesaistītāju noguldījumiem;
- 2) finanšu iestāžu noguldījumiem;
- 3) to institūciju noguldījumiem, kuras tiek finansētas no valsts budžeta vai pašvaldību budžetiem, tai skaitā tranzītfondiem;
- 4) noguldījumiem, ko izdarījuši noguldījumu piesaistītāja akcionāri, kuriem noguldījumu piesaistītājā ir būtiska līdzdalība, padomes un valdes priekšsēdētājs un locekļi, iekšējā audita dienesta vadītājs, sabiedrības kontrolieris un citi noguldījumu piesaistītāja darbinieki, kuri plāno, vada un kontrolē noguldījumu piesaistītāja darbību un atbild par to;
- 5) trešo personu noguldījumiem, kas izdarīti šā panta 7.punktā minēto personu vārdā vai uzdevumā (pilnvarojumā);
- 6) noguldījumiem, kuri noguldītājiem piešķirti ar individuāli noteiktām procentu likmēm vai citiem noteikumiem, ja to izpilde veicinājusi noguldījumu piesaistītāja finansiālā stāvokļa pasliktināšanos;
- 7) garantētajiem noguldījumiem, kas saistīti ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai atzīstami par noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, ja stājies spēkā notiesājošs tiesas spriedums;
- 8) *(izslēgts ar 15.03.2007. likumu);*
- 9) garantētajiem noguldījumiem, kuri izriet no prasījuma, kas pret noguldījumu piesaistītāju ir radies vai varētu rasties sakarā ar to, ka noguldījumu piesaistītājs veicis darījumus ar uzrādītāja noguldījumu (depozītu) sertifikātiem vai uzrādītāja obligācijām;
- 10) noguldījumiem, kas saskaņā ar likumu veido noguldījumu piesaistītāja pašu kapitālu;
- 11) *(izslēgts ar 15.03.2007. likumu).*

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.03.2007. un 04.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 20.06.2009.)

18.pants. Garantēto atlīdzību nosaka atbilstoši garantētā noguldījuma apmēram noguldījumu nepieejamības iestāšanās dienā.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

19.pants. Garantētie noguldījumi ārvalstu valūtā tiek aprēķināti latos pēc Latvijas Bankas noteiktā attiecīgās ārvalsts valūtas kursa noguldījuma nepieejamības iestāšanās dienā.

(01.06.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.10.2001. un 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

20.pants. (1) Garantētās atlīdzības izmaksu šā likuma 20.¹ pantā noteiktajā termiņā nodrošina vienā no šādiem veidiem:

1) garantēto atlīdzību izmaksā no noguldījumu garantiju fonda ar vienas vai vairāku Komisijas izraudzītu banku starpniecību;

2) garantēto atlīdzību izmaksā ar tās personas (garantēto noguldījumu ieguvēja) starpniecību, kurai noguldījumu piesaistītājs garantētos noguldījumus garantētās atlīdzības apmērā nodevis kā kredītiestādes uzņēmumu saskaņā ar Kredītiestāžu likuma 59.³ un 59.⁴ pantu.

(2) Ja saskaņā ar šā panta pirmās daļas 2.punktu garantētās atlīdzības izmaksas nodrošināšanai noguldījumu piesaistītāja nodotie garantētie noguldījumi nav segti ar ekvivalentā apmērā nodotiem noguldījumu piesaistītāja aktīviem, Komisija var lemt par garantēto atlīdzību izmaksai trūkstošo līdzekļu piešķiršanu garantēto noguldījumu ieguvējam no noguldījumu garantiju fonda.

(3) Komisijai, izraugoties banku, ar kuras starpniecību izmaksājama garantētā atlīdzība, nav piemērojami Publisko iepirkumu likuma noteikumi. Nolūkā nodrošināt noguldītāju intereses Komisija izraugās banku, kura paredz noguldītājiem labvēlīgākos garantētās atlīdzības saņemšanas nosacījumus.

(4) Garantētās atlīdzības izmaksas nodrošināšanai saskaņā ar šā panta pirmo daļu Komisija var noslēgt līgumu ar banku. Līgumā var paredzēt maksājumu par garantētās atlīdzības izmaksas nodrošināšanas rezultātā šai bankai piesaistītajiem klientiem, un šo maksājumu ieskaita noguldījumu garantiju fondā. Šāda maksājuma apmērs nosakāms atkarībā no to noguldītāju skaita, kuri, saņemot garantēto atlīdzību, ir izteikuši vēlēšanos kļūt un kļuvuši par konkrētās bankas klientiem, vai arī to nosaka, pamatojoties uz citiem finansiāliem faktoriem.

(5) Komisijas padome lemj par garantētās atlīdzības izmaksas kārtību, laiku un vietu un šo informāciju publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis", kā arī ievieto Komisijas mājaslapā internetā.

(6) Ja Komisijas izdots administratīvais akts par šā panta trešajā daļā minētās bankas izraudzīšanu tiek pārsūdzēts, tas neaptur šā akta darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.10.2001. un 04.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 20.06.2009.)

20.¹ pants. (1) Garantēto atlīdzību izmaksā ne vēlāk kā 20 darbdienu laikā no dienas, kad iestājusies noguldījumu nepieejamība.

(2) Komisijai saskaņā ar Komisijas padomes lēmumu ir tiesības noteikt garantētās atlīdzības izmaksas termiņa pagarinājumu uz laiku, kas nepārsniedz desmit darbdienu.

(3) (Izslēgta ar 12.02.2009. likumu.)

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

20.² pants. (1) Noguldījumu piesaistītājam pirms noguldījuma izdarīšanas ir pienākums sniegt noguldītājam informāciju par garantētās atlīdzības apmēru un izmaksas kārtību.

(2) Noguldījumu piesaistītājam reklāmas nolūkos atļauts izmantot tikai vispārīgu atsauci uz savu dalību noguldījumu garantiju sistēmā, bet aizliegts izmantot jebkādu skaitlisku informāciju par noguldījumu garantijām.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

21.pants. Sūdzības saistībā ar personas atzīšanu par noguldītāju, kuram izmaksājama garantētā atlīdzība, kā arī garantētās atlīdzības apmēru un izmaksāšanas termiņiem izskata Komisija.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

22.pants. Komisijas administratīvo aktu, kas izdots saskaņā ar šo likumu, var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā. Tiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa. Lieta tiek izskatīta triju tiesnešu sastāvā. Administratīvās apgabaltiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību.

(04.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.06.2009.)

V nodaļa

Fonda pārvaldes grāmatvedība, darbības kontrole un gada pārskats

(Izslēgta ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā no 01.07.2001.)

Pārejas noteikumi

1. Maksājumus Noguldījumu garantiju fondā par 1998.gada ceturto ceturksni bankas veic, sākot ar 1999.gada 1.janvāri.

2. Noguldījumu garantiju fonda nodrošināšanai un Fonda pārvaldes darbības uzsākšanai:

- 1) Finanšu ministrija veic vienreizēju iemaksu 500 000 latu apmērā saskaņā ar 1999.gada valsts budžetu;
- 2) Latvijas Banka veic vienreizēju iemaksu 500 000 latu apmērā.

3. Šā likuma 9.pantā noteiktais fizisko personu noguldījumu atlikums tiek samazināts par Latvijas Republikas Ministru Padomes 1992.gada 1.oktobra lēmumā nr.411 atzītā valsts parāda apjomu, par kuru 1994.gada 15.aprīlī emitētais valsts iekšējā aizņēmuma ilgtermiņa parādzīmes. Šie noteikumi ir spēkā līdz laikam, kad valsts pilnā apmērā būs dzēsusi ilgtermiņa parādzīmes.

4. Likuma 8.panta pirmās daļas noteikumi netiek piemēroti attiecībā uz:

- 1) noguldījumu piesaistītājiem, kuri atļauju (licenci) kredītiestādes vai krājaizdevu sabiedrības darbībai saņēmuši pirms šīs tiesību normas stāšanās spēkā;
- 2) noguldījumu piesaistītājiem, kuri izveidojušies, apvienojoties vienam vai vairākiem noguldījumu piesaistītājiem, kuriem apvienošanās dienā bija spēkā esoša atļauja (licence) kredītiestādes vai krājaizdevu sabiedrības darbībai;
- 3) ārvalstu bankas filiāli Latvijā, kura tiek izveidota, reorganizējot attiecīgās ārvalstu bankas meitasuzņēmumu — Latvijas Republikā reģistrētu banku, vai attiecībā uz ārvalstu bankas meitasuzņēmumu — Latvijas Republikā reģistrētu banku, kas tiek izveidota, reorganizējot attiecīgās ārvalstu bankas filiāli Latvijā.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

5. Grozījumi likuma 3.panta pirmajā daļā (attiecībā uz garantētās atlīdzības paaugstināšanu līdz 50 000 euro) nav attiecināmi uz bankām un krājaizdevu sabiedrībām, kas līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai atzītas par likvidējamām, maksātnespējīgām vai bankrotējušām.

(16.10.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

6. Ja noguldījumu nepieejamības gadījums ir iestājies laikā no 1998.gada 1.oktobra līdz šā likuma 3.panta pirmās daļas grozījumu (attiecībā uz garantētās atlīdzības paaugstināšanu līdz 50 000 euro) spēkā stāšanās dienai, garantētā atlīdzība ir tāda, kādu to likums noteica noguldījumu nepieejamības gadījuma iestāšanās dienā līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai.

(16.10.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

7. Grozījumi šā likuma 8.panta otrajā daļā attiecībā uz to, kā aprēķināmi maksājumi noguldījumu garantiju fondā, piemērojot korekcijas koeficientu, stājas spēkā 2010.gada 1.janvārī.

(04.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.06.2009.)

8. Šā likuma 13.¹ pants stājas spēkā 2010.gada 1.janvārī.

(04.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.06.2009.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(04.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.06.2009.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1994.gada 30.maija direktīvas 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 11.marta direktīvas 2009/14/EK, ar ko direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām groza attiecībā uz seguma līmeni un izmaksas aizkavējumu.

Likums stājas spēkā 1998.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 1998.gada 21.maijā.

Valsts prezidents G.Ulmanis

Rīgā 1998.gada 3.jūnijā